

உதயதாரகை.

அனுபந்தம், தூஷாடுக. பங்குனி மீ. கெ..

நற்கொடை.

விக்கிரகபத்தி நிக்கிரகம்.

சுல்லோகங்களையும் அவைகளிலுள்ள சராசரங்களையும் படைத்துப் பரிபாலித்துவருகிற சடவள் ஒருவரென்றும், அவரை வழிபடவேண்டியதே மனுஷனுக்கும் தற்கடமையென்றும், யூதர், கிறிஸ்தவர், சௌவர், கைஷணவர், புத்தர், முகமதர், முதலிய நானுசமயத்தவர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். ஆயினும் அவருக்குகந்த வழிபாட்டினதென்று சிற்றறிவுடைய நமக்குத்தெரியாது. ஆதலால் அக்கடவுளே இரக்கம்புரிந்து அதை மக்களிலிக்கவேண்டும். அப்படி அவர் வெளிப்படுத்தின வேதம் குறிப்பானபழய ஏற்பாடென்றும், பூரணமுள்ள புதிய ஏற்பாடென்றஞ்சு சொல்லப்படும். அவைகளைக் கிப் பற்றிக்கொண்டவர்கள் மாத்திரம் அக்கடவுளுக்கு உகந்த வழிபாடு செலுத்துகிறார்கள். அவர், தொழிற்படுத்திய எந்த விக்கிரகத்தையாகிலும், மேலே வானத்திலும், கீழே பூமியிலும், பூமிக்குக் கீழ்ச் சலத்திலுமின்னந்த வஸ்துவின் பிரதி ரூபத்தையாகிலும் நீலனக்குண்டாக்கவேண்டாம். நீ அவைகளை நமஸ்கரிக்கவும் சேவிக்கவும் வேண்டாம் என்ற பழய ஏற்பாட்டிற் சொல்லுகிறார். இன்னும் புதிய ஏற்பாட்டிலே தேவன் ஆவிஅவருக்கு ஆராதனை செய்பவர்கள் ஆவியைக்கொண்டு சத்தியமாய் அவருக்காராதனை செய்யவேண்டுமென்று தேவனும் மனுஷனுமான கிறிஸ்துகாதர் சொல்லுகிறார்.

இந்த வசனங்களினால் நாம் எந்த லோகங்களினாலோ கிழம், மண், கல், மரம், முதலிய எந்த வஸ்துக்களினாலாகிலும், வானத்திலாகிலும், பூமியிலாகிலும், சலத்திலாகிலுஞ் சஞ்சரிக்கும் யாதொரு கிருட்டிக்குப் பிரதி ரூபமான யாதொருவிக்கிப்பக்கத்தைச் செய்துவைத்து வ

மிபுவது ஆகாதென்று தெளிவாய் அறிக்குகொள்ளலாம். இப்படிப்பட்ட ஆராதனையே அஞ்ஜானம். இதைச் சைல சமயத்தாரிற் லீலர் கண்டு வெட்டித்துத் தங்கள் சமயாசாரங்களுக்கு ஒத்தாசாரங்கள் பழையதற்பாட்டி ஒம் உண்டென்று காட்டத்துணிந்தார்கள். அவர்கள் துணிந்த காரியம் வாயாமற் போயிற்றென்பது உலகத்துக்குத் தெரியும்.

கிறிஸ்து வேதமென்னும் னானுதிக்தப்பிரகாசம் அனுபோகப்படாத சூனிகனும் விக்கிரகாராதனையை அவமதிக்கிறார்கள். இவ்விஷயத்தில் கமக்கும் அவர்களுக்கும் பேதமில்லை. இந்தச்சைவர், கிறிஸ்தவர்களுடைய வேத கர்த்தாக்காரிய மோசே முதலியவர்களுக்கு வேதாயகன் ஏற்பித்தபடி அவர்கள் வெளிப்படுத்திய தேவவாக்கையதிக்க மனதில்லாதிருந்தாலும் தமிழ் னானிகள் வந்புறுத்திச் சொன்னதையாகிலும் மனியார்களோ?

ஒசையற்றகல்லிலே யோன்றுபாதிதங்னிலே
பூசையிட்டிரும் முள்ளே பூவுநிருமாட்டுந்திர்
வாசலிற்புதைத்தகல் மழங்கவேமிதிக்கதிர்
ஈசனுக்குக்கந்தகல் லிரண்டுகல்லுமல்லவே,

ஈட்டகல்லவத்தேய்வமென்று ஈறுபுட்பஞ்சாத்ததிர்
சட்டினின்றுமினுமியெண்று சொல்லுமந்திரமேதோ
ஈட்டகல்லுப்பேசுமோ ஈதனுள்ளிருப்பனா
ஈட்டசட்டி சட்டுவங் கறிச்சுவையறியுமோ.

ஈட்டுவைத்ததேவரும் ஈடாமல்வைத்ததேவருஞ்
சட்டுவைத்ததேவரும் ஈடாமல்வைத்ததேவருஞ்
கட்டுவைத்ததேவருஞ் ஈட்டலிழ்க்கவல்லரோ
இட்டுவைத்திடத்திலே சிடப்பதன்றியென்செய்வார்.

சாவதானதத்துவச் சடங்குசெய்யுறுடர்களன் [ன்றுய்
தேவர்கல்லுமரவரோ சிரிப்பதன்றியென்சோல்லேன் ஏ
அண்டர்கோனிருப்பிடமறிந்தணர்க்குருங்கள்
கண்டகோயில்தேய்வமென்று கையெடுப்பதில்லவேயே ஏ
ன்றும்,

அண்டராண்டம் கடந்த சோதிதானே அவரிதனிலுடை
ந்தகல்லிலாருமோதான்னன்றும்,
கல்லினுஞ் செம்பினுமோவிருப்பானைகள் கண்ணுறதே
லே என்றுஞ் சோல்லப்பட்டிருக்கின்றதே.

பூமியும் பூமியிலுள்ள வஸ்துக்களும், வான்மும் வா
யத்திலுள்ள சோமகுரிய நட்சத்திரங்களும், சமுத்திர
மும் அதிலுள்ளவைகளும் அவருடையவைகளினையதா
னே. நீங்களினவைகளைப் பெல்லாம் படைத்தவன்றை விட்டு
ப் படைக்கப்பட்டதை அவருக்குப் பிரதிரூபமென்று
நம்ஸ்கரிக்கலாமா? சிருட்டிகளை விட்டுச் சிருஷ்டியை
ஆராதிக்கிறது புத்தியுள்ள ஆராதனையா? உங்களில் எவ்வாகிலும் ஒரு துரையைச் சந்திக்க நினைத்து உண்ணோபுகு
ந்து அந்தத்துரைக்குமுன் அங்கும் பெரிய விளக்குக்கு
வந்தனஞ்சு செய்கிறீர்களோ? துரைக்குத்தான் வந்தனஞ்சு
செய்கிறீர்களோ? அதைப்போல வாணத்தில் உதிக்கும்
ஆகித்தன் தேவைமுகத்திற் தாங்கும் ஒரு பெரிய விளக்கு
அ; நீங்கள் ஆந்தவிளக்கை வணங்காமல் அதைப்படை
த்துப் பிரகாசிப்பித்த தேவனை வணங்கவேண்டும்.

விக்கிரகப் கடவுளின் சாபதானதுமல்ல, விக்கிரகப்
த்தி அறிவுடையோர்க்கேற்றதுமல்ல. பூமியை வசப்
படுத்திச் சமுத்திரமச்சங்களையும், ஆகாயப் பறவைகளையும்,
பூமியிற் சஞ்சரிக்குஞ்செஞ்துக்களையும் ஆண்டுகொள்ளும்படி பூமண்டல அதிபதியாக நிறுத்தப்பட்டதீடு
ஏன்கு இவ்வரமளித்த சுகலாண்ட அதிபதியாகியகடவுளை விட்டு உன்னால் ஆளப்படும் பொருட்களையாகட விடென்று வணங்குவாய். அறியாலும்யால் ஞானக்கு
ரூட்ரான் சனங்களில் அனேகர் அருப்பியான கடவுளை விக்கிரகங்களில் உருப்படுத்தி வணங்குங்களென்று கற்
பிரதிரூப்கள்; இது வெகுசுண்டத்துரோகமாய் மூடியும்.

வாங்கினுவே மந்திரங்களையும் ரோத்திரங்களையும் நே
கைகளிலீயுங் காயத்தினுலே அபிஷேகம், அரிச்சலை,
அஞ்சலி முதலியன செய்தும், கேட்க, மோட்க, ருசிக்
க, பரிசிக்க சுத்தியும், மேரட்சம் அனுக்கிரகிக்க அரு
ஞும் உடைத்தென்று என்னி மனதினுலும் முப்பொ
றிகளினுலும் பத்திரெசெய்துவருகிற விக்கிரகம் கல்முதலி
யவற்றுல் சுமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்பதும், யே
ற்கொல்லிய அறிவுகள் சற்றுமில்லாகிருக்கிறதென்பது
ம் அறிவாளிகள் யாவருக்கும் பிரத்தியட்சமாயிருந்தா
லும், ஞானக்குருட்குடைய எண்ணைத்துக்கு விகாரப்ப

ப்ரதிகருவது பிறவிக்குருட்டலுக்குப் பால் கொக்காக விகாரப்பட்டதுபோலே இருக்கின்றது.

ஆதலாற் கோவில், வீடு, தெரு, தோட்டம், மற்றுமிடங்களில் வைக்குஞ் சனுபங்கள் அறிவற்ற சணவகளி னது வழிபாட்டுக்கு ஒருஉதவியென்று சிலர் சொல்லுகிறது மூழுஷதும் மோசம். விக்கிரகங்களை வணங்குகிற வர்கள் புத்தி குறைந்தவர்களான படியாற்றுன் வைத்தக ஸ்தலத் தேவனென்று என்றாலும் வார்கள். விக்கிரகங்கள் கற்றேருக்குத்தகாதென்றால் மற்றேருக்கு மிகவும்வளர்த்துகிறது. கற்றயர் வைத்தகல்லைக் கல்மாத்திரமென்று பகுத் தறிய வல்லவர்களாதலால் அதற்குப்பூசைசெய்யார்கள். கல்லாதவரோ பகுத்தறியக் கூடாமையால் பிறர் எட்டு வைத்த கல்லைத் தெய்வமென்று வணங்கியும் அதற்குச் செய்யும் பூசை தேவ பூசையென்றெண்ணீ எடப்பித்து ம் வருகிறார்கள்.

ஆதலால் விக்கிரகங்கள் தேவ வழிபாட்டுக்கு ஒருபெரிய தடையாயிருக்கிறதேயென்றி ஒரு துணியாயிருக்கவில்லையென்று அறிவீர்களாக. சனங்களே, தேவன் அருபி; ஆதலால் எந்த ரூபத்தையாகிலும் வைத்து அதைக் கொண்டு அவரை வணங்குவது கூடாது. அருபியஸி ருக்கிறவரை அருபமுள்ள உங்கள் மனதிலே தியானி த்து வணங்குவது அவருக்குக்கூட வழிபாடு.

பிராமணரோ, சாத்திரிகளே, ஓங்கள் இந்த விக்கிரகயத்தியை ஒழிக்கத் துணியாமல் மென்மேலும் பெருகச் செய்து அறிவற்ற சனங்களை மோசத்துக்குட்படுத்துகிறீர்கள். இதுவே பலசந்த துரோகம், இதுவே தூத்து மாபாதகம், இதுவே தெய்வப் பழி.

முற்றிற்று.